

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobijo se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oglasila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Bahači, berači.

Našim bralcem je znano društvo »Südmark«, doma je v Gradci, v glavnem mestu naše dežele, podružnice svoje pa ima po vsej deželi in denar vzame, od koder mu pride in z obema rokama seže po denarji, ki pride iz »rajha«, iz dalnje Nemčije. In kaj hoče to društvo? Nič manj in nič več, kakor naše deželo spraviti Nemcem v posest. Ona je neki od pamtiveka last Nemcev in je torej le krivica, če živi na tej zemlji, v tej deželi slov. ljudstvo. Le-to se mora torej potisniti ven, iz dežele in mora napraviti prostora za Nemce.

Da je naša dežela last Nemcev, dokaz za to pa nam ostane gospôda pri društvu »Südmark« slej ko prej na dolgu in tega ne more, naj se obrača, kakor koli ji je ljubo, dokazati, ne iz zgodovine, ne iz pravice. Ne iz zgodovine. Da bi bili kedaj Nemci našo deželo imeli v lasti, to se ne bere in ne vidi nikjer v starih časih. Narobe, zgodovina kaže, da je bila svoje dni vsa dežela naša in še dalje, gori v Avstrijo v rokah slov. ljudstva. Na to še kaže sedaj marsikatero ime vasi, trga, mesta, reke. Reka Mura, mesto Gradec, trg Peklo, sedaj Peggau, vas Blatnica, sedaj Fladnitz, selo Studenci, sedaj Studenzen — vse visoko na nemškem delu naše dežele — pač ne kaže, da so bili tam svoje dni Nemci, čeravno je sedaj ondi vse nemško, še doma!

Ali tudi ne iz pravice. Da je sedaj vsa naša dežela nemška po pravici, odkod se za to naj vzame dokaz? Samo to, da je društvo »Südmark« mogoče, je dovolj dokaza, da je veliko naše dežele v rokah ne nemških posestnikov, pač pa slovenskih. Ako pa slov. posestniki nimajo pravice do zemlje, katera je v njih rokah, čemu se društvo »Südmark« ne sklicuje na postave? Postava brani pač pravico, odpravi pa krivico! Dr. Edi Glantschnigg je »mož postave« in ima mogočno besedo pri »Südmarki«, njemu ne bode težko izgnati slov. posestnike z njih posestev, če nimajo do njih pravice!

Bahači torej! Na ves glas upijejo, da je štajarska dežela nemška, ali niti ene postave ne vedo, po kateri jim gre pravica do nje. Ali ta gospôda niso samo bahači, ampak tudi, kar je pri bahačih navadno, oni so — grdi berači! Ne samo, da silijo svoje podružnice v slov. trge in mesta ter tako jemljejo »denar od zaslepljenih Slovencev za svoje nemškutarske nakane; da kličejo ven v »rajh«, v Prusijo in celo v Ameriko, na pomaganje — ne samo to izdajalsko beračenje: celo do dež. zbora v Gradci so poslali prošnjo za podporo. Le-ta zbor zastopa celo deželo in v njej je dobra tretjina slovenska. Za potrebe dežele plača vsak del dežele in torej najmanj tretjino stroškov plača za deželo slov. ljudstvo. In »Südmark« prosi pri dež. zboru za podporo svojih namenov: da spravi s časom vso deželo Nemcem v roke! Vsaj tretjino tega pa naj plača slov. ljudstvo, torej naj to samo pomaga, da se odpravi ter napravi prostor — Nemcem!

Le-ta predrzna prošnja je bila tedaj v dež. zboru in nemški liberalci so v tem zboru v veliki večini in vemo, da mi, slov. ljudstvo, nimamo upati od njih posebno veselja. Ali ta prošnja je bila že tudi njim preveč ter so jo hoteli na tistem zagrebsti v koši dež. odbora. Toda ne, poslanec naših mestec: Slov. Gradca in Bistrice ter tržičev: Št. Lenarta v Slov. goricah, Št. Lovrenca na kor. železnici, Marenberga, Mute in Vuze-nice — teh poslanec, dr. Starkel jim je segel v roke, češ, da se naj »Südmarki« usliši »pravična« prošnja. V tem pa ga je krenil slov. poslanec, ces. svetnik Jer-man po prstih, kažoč na zle namene društva in tako je ostala, vsaj še tokrat, prazna malha — berača nove šege.

Deželni zbor.

V seji dne 29. aprila so vsprejeli na znanje poročilo dež. odbora o tem, kaj je storil dež. odbor za